

gennemsnitlige lejlighedsstørrelse i bruttoetagearealet overstiger 70 m², og at rammebeløbet pr. 1. juli 1986 forhøjes med 1 pct. af anskaffelsessummen svarende til udgiften til finansiering af den foreslåede byggeskadefond og 5 års eftersynet.

Herefter indstiller et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres, det radikale venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for flertallet* (det radikale venstres medlem af udvalget) har med tilfredshed konstateret, at boligministeren overvejer at inddrage den private udlejningsmasse i løsningen af flygtningenes bosætningsproblemer (jfr. det til betænkningen optrykte svar på spørgsmål 15). Det er vigtigt, at denne opgave ikke alene skal bæres af det almennyttige byggeri. Det radikale venstre kan tilslutte sig, at boligministeren stiler mod en frivillig aftale, men finder, at den private udlejningsmasse under alle omstændigheder må inddrages i løsningen af bosætningsproblemet.

Det radikale venstre ønsker desuden at fremhæve den præcisering af indholdet af den nye bestemmelse om overførselsmulighed for indtil 10 pct. af kvoterne, som boligministeren har givet såvel i samråd med boligudvalget som i skriftligt svar til udvalget (jfr. det til betænkningen optrykte svar på spørgsmål 16). Det fremgår heraf, at overførselsmuligheden naturligvis kun vil blive benyttet i det omfang, det kan tiltrædes af et flertal i boligudvalget, og at de i loven fastlagte kvoter derfor, når bortses fra en revurdering, vil blive administreret på en måde, der sigter mod fuld udnyttelse.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet samt de af boligministeren under nr. 1 og 6 stillede ændringsforslag.

Behovet for almennyttigt byggeri og opførelse af ungdomsboliger er i disse år særlig stort. Det dokumenteres klart af de lange ventelister på boligsøgende samt de 14.000-15.000 ansøgninger om andel af bevillingskvoten.

Ændret familiemønster, store ungdomsårgange og helt aktuelt tilgangen af flygtninge gør det nødvendigt at forøge boligkvoterne.

Derfor foreslår mindretallet kvoten for almennyttige boliger sat op til 12.000 og for ungdomsboliger til 3.500.

Regeringspartierne og det radikale venstres ændringsforslag om 9.000 almennyttige boliger er utilstrækkeligt, især når der samtidig sker en reduktion på kvoten for 1985 på 700 boliger.

Mindretallet vender sig mod den af flertallet foreslåede overførselsret på 10 pct. af et års kvota, men har med tilfredshed noteret sig boligministerens udtalelse i et samråd i boligudvalget om, at han ville udnytte kvoten for 1986 fuldt ud. Mindretallet betragter det som givet, at ministeren ikke vil anvende 10 pct. af overførselsreglen, medmindre der i boligudvalget er foretaget en revurdering af behovet for boligbyggeri, samt at der i boligudvalget er tilkendegivet et flertal herfor. I øvrigt er det mindretallets opfattelse, at de bevilgede kvoter skal udnyttes fuldt ud, når der er ansøgninger hertil.

Når kvoten for 1985 ikke udnyttes fuldt ud, begrundes det af ministeren med »overophedning« i byggesektoren. Mindretallet kan ikke acceptere en sådan begrundelse, idet ledigheden i byggefagene stadig er høj og prognoserne for byggeaktiviteten i 1986 hos flere brancheorganisationer er dalende i forhold til 1985.

Mindretallet kan støtte forslaget om en øget indsats for kvalitetssikring i byggeriet og i princippet også oprettelse af en byggeskadefond. Men det er for mindretallet helt uacceptabelt at begrænse entreprenørernes garantiperiode til 5 år. En 20 års garantiperiode har en præventiv virkning, som boligministeren helt ser bort fra.

Der er allerede store problemer med at bygge inden for de eksisterende rammebeløbs størrelse, særlig for ungdomsboliger. Det er derfor med tilfredshed, mindretallet noterer sig flertallets ændringsforslag om regulering af rammebeløbet på 1 pct. svarende til bidraget til byggeskadefonden.

Der er efter mindretallets opfattelse risiko for, at 1 pct. af anskaffelsessummen til fonden ikke er tilstrækkelig til at løse fondens opgaver. Men det kan ikke accepteres, at yderligere midler til fonden skal pålægges